

## **Teza: przedawnienie karalności**

Czyn za który ukarano obwinioną został popełniony w dniu 27 maja 2013 roku , a więc przedawnienie karalności przewinienia dyscyplinarnego nastąpiło dnia 27 maja 2018 roku tj. przed wydaniem orzeczenia przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny, co skutkuje uchyleniem orzeczenia sadu I instancji i umorzeniem postępowania.

sygn. akt WO-119/18

### ORZECZONE

z dnia 13 listopada 2018 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Dariusz Drozdowski

Sędziowie: SWSD Magdalena Szepczyńska /sprawozdawca/ SWSD Anna Karaś

Protokolant : Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Mariusza Łątkowskiego,

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2018 roku na rozprawie sprawy radcy prawnego E. S. obwinionej o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku - o radcach prawnych (Dz. U. 2017.1870) w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego ujednoliconego Uchwałą nr 8NIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 roku w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z powodu odwołania radcy prawnego E. S. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku z dnia 11 kwietnia 2018 roku do sygn. akt D 45/2017

orzeka:

1.

uchyla zaskarżone orzeczenie w całości i postępowanie umarza;

2.

kosztami postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w Gdańsku obciąża Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, natomiast kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w wysokości 1.200,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc dwieście) obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych.

## UZASADNIENIE

Orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku z dnia 11 kwietnia 2018 roku obwiniona radca prawny E. S. .. została uznany za winną popełnienia zarzucanego jej czynu polegającego na tym, że nie udzieliła M. L. w Gdańsku w dniu 27 maja 2013 roku wyjaśnień dotyczących pobranego wynagrodzenia tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. 2017.1870) w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego ujednoliconego Uchwałą nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 roku w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za ten czyn na podstawie art. 64 ust. 1 i art. 65 ust. 1 ustawy o radcach prawnych wymierzył karę dyscyplinarną upomnienia oraz obciążył ją kosztami postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1578,70 zł.

Obwiniona została uznana za niewinną co do pozostałych dwóch zarzutów.

Od orzeczenia w zakresie punktów uznających ją za winną i obciążenia kosztami odwołanie pismem z dnia 30 maja 2018 roku wniosła obwiniona radca prawny zarzucając:

- zarzut przedawnienia tj. naruszenie art. 70 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku - o radcach prawnych (Dz.U. 2017.1870) polegający na zakazie wszczynania postępowania dyscyplinarnego jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły 3 lata - ust. 1, a w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1 jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat- ust. 2 - ustala karalność czynu.
- naruszenie art. 64 ust. 1 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku - o radcach prawnych (Dz.U. 2017.1870) w związku z art. 6 ust. 1 ujednoliconego Uchwałą nr 8NIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 roku w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego
- nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, naruszenie prawa do obrony poprzez oddalenie wniosku dowodowego o przesłuchanie w charakterze świadka R. S.
- naruszenie art. 49 i art. 45 ust. 1 w związku z art. 178 ust. 1 i art. 8 ust. 2 Konstytucji RP tj. zasady wolności i tajemnicy komunikowania się poprzez nagrywanie rozmowy telefonicznej bez zgody rozmówcy, a nadto przyjęcie niniejszego nagrania jako dowód w sprawie.

Wskazując na powyższe uchybienia obwiniona wniosła o:

1.

uchylenie zaskarżonego orzeczenia w zakresie pkt II i IV i uniewinnienie jej i nie obciążanie kosztami postępowania dyscyplinarnego lub uchylenie zaskarżonego orzeczenia w zakresie pkt II i IV i umorzenie postępowania dyscyplinarnego i nie obciążanie kosztami postępowania dyscyplinarnego lub

2.

przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpoznając odwołanie obwinionego radcy prawnego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i podniesione w nim zarzuty, zważył co następuje:

Sąd I instancji bardzo wnikliwie przeprowadził postępowanie, poczynione ustalenia nie budzą zastrzeżeń i potwierdzają winę radcy prawnego E. S..

Bezspornym w sprawie jest to, że obwiniona nie udzieliła wyjaśnień dotyczących pobranego wynagrodzenia swojemu klientowi M. L..

Jednakże mając na względzie skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego, Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie analizował podniesionych zarzutów.

Przepis art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych stanowi, że w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem trzech lat od czasu popełnienia przewinienia, karalność przewinienia ustaje, jeżeli od czasu popełnienia upłynęło pięć lat.

Z przeprowadzonego postępowania przed Sądem I instancji wynika, że czyn za który obwiniony radca prawny E. S. została ukarana został popełniony w dniu 27 maja 2013 roku, a więc zarzucane obwinionej przewinienie uległo przedawnieniu w dniu 27 maja 2018 roku tj. przed wydaniem orzeczenia przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny.

Z tych względów Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70 § 6 ust. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. nr 86/IX/2015.